

Midrash Tehillim

מדרש תהילים

מדרש תהילים קיב | Midrash Tehillim / Psalms 112

Midrash

מדרש

Midrash Tehillim 112, Part 1

1. Praise the Lord. Blessed is the man that fears the Lord (Tehillim / Psalms 112:1). These words are to be considered in the light of the verse Grace is deceitful, and beauty is vain; but a woman that fears the Lord, she will be praised (Mishley / Proverbs 31:30). For the Holy One, blessed be He, values neither beauty nor riches, only fear of sin, as it is said, A woman that fears the Lord, she will be praised. So was Abraham praised, as it is said, For I have known him, to the end that he may command his children and his household after him, that they may keep the way of the Lord, to do righteousness and justice (Bereshit / Genesis 18:19); and again, For now I know that you are a God fearing man (Bereshit / Genesis 22:12). Scripture says also, Thus says the Lord, Let not the wise man be praised for his wisdom, But let him that is praised, be praised for this, that he understands and knows Me (Jeremiah 9:22-23). Therefore, who is to be praised? He who occupies himself with Torah from alef to tav. For this, in the words, let him be praised for this, clearly refers to Torah, as is said, And this is the Torah (Devarim / Deuteronomy 4:44). Now Abraham kept the Torah from alef to tav, as is said, Because Abraham listened to My voice (Bereshit / Genesis 26:5). Therefore, this Psalm, going from alef to tav, was composed about him. Likewise from alef to tav goes the Psalm A woman of valor (Mishley / Proverbs 31), composed about Sarah his wife, as it is said, A woman that fears the Lord, she will be praised. The two of them observed the Torah from alef to tav.

Midrash Tehillim 112, Part 2

2. Blessed is the man that delights greatly in His commandments (Tehillim / Psalms 112:1). For Abraham kept the commandments not under compulsion, but with delight, as is said, That delights greatly in His commandments. Note that when the Holy One blessed be He, said to him, you are to get out of your country (Bereshit / Genesis 12:1), he did not go under compulsion, but instead willingly went, as the Lord had

מדרש תהלים פרק קיב סימן א

א הללויה אשרי איש ירא [את] ה'. זהו שאמר הכתוב שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל (משלי לא ל), אין הקב"ה מבקש לא יופי ולא עושר, אלא יראת חטא, שנאמר אשה יראת ה' היא תתהלל, כמו שנתהלל אברהם, שנאמר כי ידעתיו למען אשר יצוה [וגו'] ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט [בראשית יח יט], וכתיב כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה (שם בראשית כב יב), וכן הוא אומר כה אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו וגו' כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי (ירמיה ט כב כג), ומי הוא המתהלל, מי שעוסק בתורה מאל"ף ועד תי"ו, ואין זאת אלא תורה, שנאמר וזאת התורה (דברים ד מד), אברהם שמר את התורה מאל"ף ועד תי"ו, שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי (בראשית כו ה), לפיכך נאמר עליו המזמור הזה מאל"ף ועד תי"ו, ואף המזמור אשת חיל נאמר על שרה אשתו מאל"ף ועד תי"ו, שנאמר אשה יראת ה' היא תתהלל (משלי לא ל), [שניהם עשו את התורה מאל"ף ועד תי"ו].

מדרש תהלים פרק קיב סימן ב

ב במצותיו חפץ מאד. שלא עשה את המצוה באנגריא, אלא בשמחה, שנאמר במצותיו חפץ מאד, אמר לו הקב"ה לך לך מארצך (בראשית יב א), לא עשה באנגריא, אלא וילך אברם כאשר דיבר אליו ה' (שם שם בראשית י"ב ד), ויקח אברם את שרי

spoke unto him (Bereshit / Genesis 12:4), and took Sarai his wife (Bereshit / Genesis 12:5). When the Holy One blessed be He said to him he that is born in your house must be circumcised (Bereshit / Genesis 17:13), he circumcised himself forthwith. In the self same day was Abraham circumcised (Bereshit / Genesis 17:26). When God said to him Take now your son and offer him for a burnt offering (Bereshit / Genesis 22:2), straight away, Abraham rose early in the morning, and saddled his donkey, and took Isaac his son (Bereshit / Genesis 22:3), for Abraham delighted to do God's commandment speedily. And after Isaac was born and was born and was eight days old, Abraham presented Isaac for circumcision, as is said, And Abraham circumcised his son Isaac when he was eight days old (Bereshit / Genesis 21:4), and in presenting him thus as an offering upon the altar, he prepared a joyous feast. From this the Sages interpreted that it is the duty of a man to prepare a joyous feast on the day that he is privileged to circumcise his son, even as our father Abraham had done, for it is said, And Abraham made a great feast Hence it is said, Blessed is the man that delights greatly in His commandments. And what was Abraham's reward?

His seed will be mighty upon earth (Tehillim / Psalms 112:2), his seed referring to Isaac, for it is said In Isaac will seed be called to you (Bereshit / Genesis 21:12). And where was Isaac's might? Isaac entreated the Lord for his wife, because she was barren (Bereshit / Genesis 25:21), and is he not mighty whose entreaty results in a barren woman's bearing a child? A different comment on His seed will be mighty upon earth, His seed refers to Jacob, to whom it was said, But you Israel, My servant (Isaiah 41:8). And wherein was Jacob's might? He strove with an angel, and prevailed (Hosea 12:5) that is, he lifted up the angel and threw him to the ground. The generation of the upright will be blessed (Tehillim / Psalms 112:4). Who are the generation of the upright? These are the generation of the upright? These are the twelve tribes of Israel (Bereshit / Genesis 49:28).

אשתו וגו' (שם שם בראשית י"ב ה), א"ל הקב"ה המול ימול (שם בראשית יז יג), ומל מיד, בעצם היום הזה נמול אברהם (שם שם בראשית י"ז כו), אמר ליה קח נא את בנך וגו' (שם בראשית כב ב), מיד וישכם אברהם בבוקר (שם שם בראשית כ"ב ג), חפץ לעשות מצוה בזריזות [וכשנולד יצחק בן שמונת ימים הגישו למילה, שנאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים (בראשית כא ד) והגישו (למנחה) [כמנחה] על גבי המזבח, ועשה שמחה ומשתה, מכאן אמרו חכמים חייב אדם לעשות שמחה ומשתה באותו היום שזוכה למול את בנו, כאבינו אברהם, שנאמר ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק (שם שם בראשית כ"א ח)], הוי במצותיו חפץ מאד, ומה שכרו, גבור בארץ יהיה זרעו, זה יצחק, שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע (שם בראשית כא יב), ומה גבורתו, ויעתר יצחק לה' וגו' (שם בראשית כה כא), ואין זה גבור שעשה לעקרה שתלד. דבר אחר גבור בארץ. זה יעקב, שנאמר (ועתה) [ואתה] ישראל עבדי (ישעיה מא ח), ומה גבורתו, וישר אל מלאך ויוכל (הושע יב ה) נטל את המלאך ורפשו לארץ. דור ישרים יבורך [ואיזה דור ישרים], כל אלה שבטי ישראל (בראשית מט כח).

